

Čtenářský deník

Kulička

Guy de Maupassanta *1850 – 1893*

Vít Petřík A4
26. března 2020

Literárně historický kontext

Autor

- Francouzský spisovatel 2.pol.19.st.
- Představitel naturalismu a realismu
- Pochází z šlechtické rodiny
- Rodiče se rozvedli když mu bylo 11 let
- Studoval s Gustavem Flaubertem, který mu hodně pomohl do začátku se psáním a seznámil jej s dalšími spisovateli jako např. s Emilem Zolou
- Studia přerušena prusko-francouzskou válkou
- Redaktor
- Odpor ke společnosti
- Cestoval po středomoří
- Bohatý pohlavní život, nakažen syfilisem
- Neléčil se, migrény, poruchy zraku, šílenství, samota, deprese
- Trpěl halucinacemi, trpěl představou, že jeho mozek požirají mouchy
- Rok před svou smrtí se neúspěšně pokusil o sebevraždu, převezen do ústavu pro choromyslné, kde zemřel

Díla

- *Povídky* – Kulička, U Tellierů, Slečna Fifi, Ve svitu luny, Miss Harriet, Povídky dne a noci, Marná krása
- *Román* – Příběh jednoho života, Naše srdce, Miláček, Mont-Oriol
- *Divadelní hra* – Domácí mír

19. století

- Industrializace, liberalizmus, rozmach technických a přírodních věd
- Vznik nových států (*Řecko*) a sjednocení (*Itálie, Německo*)
- Populační expanze, migrace zejména do Ameriky
- Absolutismus ztrácí půdu pod nohama

Realismus

- Za jeho tvůrce je považován Emile Zola
- Hrdinové z okraje společnosti, týrané ženy a děti, opilci...
- Děj často končí špatně
- Autor nevstupuje ani nezasahuje do děje, nechává vyvíjet události přirozeně

Naturalismus

- Z latinského natura = příroda
- Umělecký směr, ve kterém se snaží naturalista zachytit nezkreslenou realitu
- Vznikl v 70. letech 19. století ve Francii z klasického realismu, chápe se jako jedna z podob

Soudobí autoři

- Světová literatura 2. poloviny 19. století
- Kritický realismus, 2. polovina 19. století

- Francie
 - o Gustav Flaubert – jeden z prvních spisovatelů kritického realismu
 - o Honoré de Balzac
 - o Émile Zola – zakladatel naturalismu
- Rusko
 - o Fjodor Michajlovič Dostojevskij
- Anglie
 - o Charles Dickens

Analýza uměleckého textu

- Literární druh – epika
- Literární forma – próza
- Literární žánr – povídka

Celková charakteristika

- **Hlavní téma** – Lidé z nižších společenských vrstev (prostitutka) mohou morálně převýšit lidi z vyšších společenských vrstev.
- **Motiv** – válečná situace, znechucenost, rozdíly mezi společnostmi, konflikt mezi bohatšími a chudšími, změna hodnot, ztráta iluzí, protest
- **Časoprostor** – *Francie* – cesta z *Rouenu do Le Havre*, období po prusko-francouzské válce, konec 19. století
- **Kompozice**
 - Chronologická
 - Prvky retrospektivy, když Kulička vzpomíná
 - Dělena na odstavce
- **Vypravěč** – er forma

Jazyk a styl

- Slohový postup vypravěcí a popisný
- Hovorová řeč, nářečí
- Častá přirovnání, kritika, objektivita
- Satira

Hlavní postavy

- *Alžběta Roussetová* – Kulička, prostitutka, hodná, má svůj žebříček hodnot, cestující jí opovrhují, bonapartistka, kyprá, sličná
- *Pan Loiseau* – Majitel obchodu s vínem, vychytralý podvodník, humorný
- *Paní Loiseaová* – statná, rázná, vnášela do manželova obchodu řád
- *Pan Cerré-Lamadon* – vážený člověk s pevným postavením v bavlářském průmyslu, člen městské rady
- *Paní Carré-Lamadonová* – mladší, drobná, hezká
- *Hrabě Hubert de Bréville* – člen městské rady, majetný, vedoucí představitel strany orleanistů
- *Hraběnka de Bréville* – výtečné vystupování, skvělá hostitelka
- *Jeptišky* – stará s jizvami na tváři od neštovic a mladá hezká
- *Cornudet* – demokrat, hodný, ochotná, alkoholik, plnovous
- *Follenvie* – majitel hostince, tlustý

Obsah

Několik dní po sobě už táhly přes město trosky rozprášené armády. Vojáci nacházeli útočiště v domech nepřátelských poražených Francouzů. Ti na veřejnosti předstírali, že je nechtějí znát, ale doma s nimi byli vcelku zadobře. Někteří obyvatelé si dodali odvahy a obchodníkům znovu ovládly mysl potřeby obchodu. Někteří měli v sázce velké peníze v Havru – chtěli po souši dojet do Dieppu, odkud by se do Havru snad dostali lodí. Použili vlivu německých důstojníků, s nimiž se znali, dostali povolení k odjezdu podepsané velícím generálem.

Byla zima. Na cestu se vydali v půl páté ráno od Normandského hotelu. Nasedli do vozu a pomalu, pomaloučku, krok za krokem se vydali na cestu. Byli to zámožnější občané z Rouenu: pán a paní Loiseauovi, majitelé velkoobchodu s vínem. Loiseau začínal kdysi jako příručí u majitele firmy, který pak přišel na mizinu a Loiseau po něm obchod odkoupil a vydělal pěkné jmění. Velmi lacino prodával špatné víno a mezi svými známými se těšil pověsti prohnaného filuty, taškáře a především veselé kopy. Byl malé postavy s objemným břichem. Jeho žena byla vysoká, statná, rázná a vnášela řád a ducha do jejich obchodu. Vedle nich seděl pan Carré-Lamadon se svou ženou Carré-Lamadonovou. Lamadon zaujímal pevné postavení v bavlňářském průmyslu, byl důstojníkem Čestné legie a členem krajské rady. Jeho žena – drobná a roztomiloučká – byla mnohem mladší. Šestici dotvářeli hrabě Hubert de Bréville s chotí. Honosili se jedním z nejstarších a nejzvučnějších šlechtických jmen v celé Normandii. Ve voze byly také dvě jeptišky, demokrat Cornudet (zrzavý pán, který již propil jmění po otci cukráři) a vedle něj tělnatá žena lehčích mravů Alžběta Roussetová, přezdívaná Kulička. Žena to byla vskutku velmi vábná a velmi vyhledávaná. Přítomné dámy si o ní povídaly jako o nevěstce, která je všem pro hanbu.

Vůz na cestě zapadl. Cestující dostali po několika hodinách hlad. Byla to právě Kulička, která jako jediná s sebou měla košík plný jídla. S ostatními se rozdělila. Toto hodování přivedlo všechny k řeči, a začali si spolu povídat, i přes jejich rozličnost. Konečně přijeli do Tôtes. Pruští vojáci zkontrolovali jejich povolení k cestě a oni se mohli ubytovat v hospodě.

Pruský důstojník drží všechny v hospodě proto, že chce Kuličku. Ta ho vlastenecky odmítá. Zpočátku jsou s ní všichni zajedno, avšak jak dny ubíhají, jejich soudržnost opadá. Jednou, když se Kulička jde podívat na místní křtiny (sama má dítě), začnou ostatní kout plány a pikle. U večeře, oběda i během dne všichni mluví o ženách, jež se obětovaly za vlast, víru apod. Hostinský Follenvie se vždy večer objevil s dotazem od pruského důstojníka na slečnu Alžbětu Roussetovou. Jednoho večera se Kulička omluvila z večeře – všem bylo jasné, že polevila a začali oslavovat. Všichni až na Cornudeta. Sám o ni usiloval, avšak ona jej odmítla.

Ráno byl připravený vůz, všichni si nabalili jídlo a vydali se na cestu. Kulička se cítila zostuzená. Nikdo s ní nemluvil. Během cesty dostali cestující hlad – jídlo nabalené měli, tedy počali hodovat. Jen Kulička si ve spěchu nestihla nic zabalit s sebou. Nikdo se s ní nepodělil. Seděla tam, nejdříve plná zlosti. Nakonec začala plakat, aniž by ji kdokoli utěšil...